

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/98/2019
Identifikačné číslo spisu: 1616200917
Dátum vydania rozhodnutia: 23.03.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1616200917.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Mesto Malacky, so sídlom Bernolákova 5188/1A, Malacky, IČO: 00 304 913, proti žalovanému: NUBIUM, s.r.o., so sídlom Trenčianska 705/55, Bratislava, IČO: 47 545 674, zastúpeného JUDr. Jánom Mišúrom, PhD., so sídlom Záhradnícka 27, Bratislava, o vypratanie nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 10Cb/18/2016, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 6. marca 2019, č. k. 3Cob/135/2018-132, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 6. marca 2019, č. k. 3Cob/135/2018-132 potvrdil rozsudok Okresného súdu Malacky (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 28. februára 2018, č. k. 10Cb/18/2016-101, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť odstrániť na vlastné náklady z pozemku par. reg. E, č. XXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria v k. ú. C., zapísaného na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom C., katastrálny odbor, 2ks reklamných zariadení nachádzajúcich sa pri parkovisku OD J. v C. a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % . Žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetná vec nemohla byť rozhodnutá v správnom konaní, nakoľko v danom prípade je vlastníkom pozemku známy a žalovaný používal vec na pozemku žalobcu na základe zmluvy. Žalovaný ako nájomca vedel, že billboardy boli na pozemku žalobcu umiestnené len dočasne, a preto sa žalobca mohol domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 3. júla 2019 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. a/ a písm. f/, ako aj z § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“).

2.1. Podľa dovolateľa predmetná vec mala byť riešená v správnom konaní s odkazom na znenie ustanovenia § 88 ods. 7 písm. b/ stavebného zákona a vydané rozhodnutie mohlo byť preskúmateľné v rámci správneho súdnictva. V dôsledku uvedeného absentovala právomoc súdov v civilnom konaní a konanie malo byť zastavené.

2.2. Za vadu konania pred súdmi nižšej inštancie označil žalovaný aj skutočnosť, že v spore vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti, ktorú vyhodnotil súd prvej inštancie ako nedôvodnú. V rozhodovanej veci sa nejednalo o výlučnú miestnu príslušnosť podľa § 20 písm. a/ C.s.p., ako to nesprávne vyhodnotili konajúce sudy, keď podľa dovolateľa mal v prvej inštancii v predmetnom spore rozhodovať Okresný súd Bratislava II. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na judikáty č. R 25/1979 a R 24/1981.

3. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (podľa § 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Vychádzajúc z obsahu dovolania (§ 124 ods. 1 v spojení s § 438 ods. 1 C.s.p.) má dovolací súd za to, že dovolateľ uplatnil len dovolací dôvod podľa § 431 C.s.p., a to v podobe námietky nedostatku právomoci (vada zmätočnosti podľa § 420 písm. a/ C.s.p.) a námietky nedostatku miestnej príslušnosti (vada zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p.). Dovolací dôvod podľa § 432 C.s.p. žalovaný vo svojom dovolaní neuplatnil. Z uvedeného dôvodu dovolací súd posudzoval prípustnosť podaného dovolania len podľa § 420 písm. a/ a písm. f/ C.s.p., a nie aj podľa dovolateľom len formálne označeného § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ C.s.p. (k uvedenému rovnako vid' aj 3Obdo/58/2018 a 3Obdo/88/2018)

6. Vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. a/ C.s.p. konanie pred súdmi nižšej inštancie poznačené nebolo. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na znenie ustanovenia § 88 ods. 7 stavebného zákona v súvislosti so súhlasom stavebného úradu na odstránenie reklamnej stavby, podľa ktorého povolenie stavebného úradu sa nevyžaduje na odstránenie reklamnej stavby, ktorá je postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť, alebo v rozpore s ním, ak ohlásenie odstránenia stavby podal vlastník pozemku alebo stavby alebo osoba, ktorá má iné práva k pozemku alebo stavbe [§ 139 ods. 1 písm. a) až c)], a títo nedali právo inej osobe uskutočniť reklamnú stavbu na svojom pozemku alebo svojej stavbe alebo záujmové združenie vlastníkov reklamných stavieb registrované podľa tohto zákona.

6.1. V predmetnom zákonom ustanovení sú stanovené podmienky, kedy sa vyžaduje súhlas stavebného úradu, aby mohol vlastník pozemku odstrániť na náklady vlastníka reklamnej stavby reklamnú stavbu (§ 88 ods. 8 stavebného zákona). Jednou z týchto podmienok je, že vlastník pozemku nedal právo inej osobe (napr. vlastníkovi reklamnej stavby) uskutočniť reklamnú stavbu na jeho pozemku.

6.2. V rozhodovanej veci pritom o takýto prípad nešlo, nakoľko medzi stranami bola uzavretá nájomná zmluva, na základe ktorej vzniklo na určitú dobu vlastníkovi reklamnej stavby právo zriadiť na pozemku žalobcu reklamnú stavbu. Ustanovenie § 87 ods. 7 stavebného zákona tak z uvedeného dôvodu na rozhodovaný spor nedopadá, a preto žalovaný neopodstatnene namietal nedostatok právomoci súdu v predmetnom spore.

7. Rovnako tak podľa dovolacieho súdu neobstojí ani námietka o existencii vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p., pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že vec mala byť postúpená Okresnému súdu Bratislava II na základe ním vznesenej námietky miestnej nepríslušnosti.

7.1. Pri odôvodnení tohto záveru dovolací súd poukazuje na rozhodnutia - na ktoré odkazoval dovolateľ a ktoré vzal za základ svojej dovolacej argumentácie - týkajúce sa výlučnej miestnej príslušnosti podľa § 88 písm. h/ O.s.p. (v súčasnosti § 20 písm. a/ C.s.p.).

7.2. Z judikátu č. R 25/1979 vyplýva, že príslušnosť podľa § 88 písm. h/ O.s.p. je daná, ak sa konanie týka práva k bytu. O také právo ide v sporoch o existenciu, vznik, zánik alebo zrušenie práva osobného užívania bytu, prípadne o vypratanie bytu. V týchto prípadoch je daná výlučná príslušnosť súdu, v obvode ktorého sa nachádza domový objekt.

7.3. Podľa judikátu č. R 24/1981, ak sa občianske súdne konanie týka vzniku, existencie, trvania a zániku (zrušenia) práva osobného užívania bytu, prípadne nároku na vypratanie bytu, ide o právo k nehnuteľnosti v zmysle ustanovenia § 88 písm. h/ O.s.p. a na konanie je príslušný súd, v obvode ktorého je nehnuteľnosť.

7.4. V danom prípade išlo o spor o vypratanie nehnuteľnosti (o odstránenie reklamnej stavby nachádzajúcej sa na nehnuteľnosti žalobcu), pričom zo staršej judikatúry (R 25/1979 a R 24/1981) vyplýva, že v sporoch o vypratanie nehnuteľnosti je daná výlučná miestna príslušnosť súdu, v obvode ktorého sa nehnuteľnosť nachádza. Z uvedeného dôvodu je zrejmé, že súd prvej inštancie pri posudzovaní svojej miestnej príslušnosti postupoval v súlade s judikátmi, na ktoré v dovolaní poukazoval žalovaný. Preto podľa dovolacieho súdu nie je opodstatnené tvrdenie dovolateľa, že mu mala byť postupom súdov nižšej inštancie znemožnená realizácia jemu patriacich procesných práv. Žalovaný pritom v dovolaní ani nešpecifikoval, realizácia akých jemu patriacich procesných práv mu mala byť znemožnená tým, že spor prejednal a rozhodol v prvej inštancii Okresný súd Malacky, hoci to bolo jeho povinnosťou (k tomu vid' aj 3Obdo/58/2018, 3Obdo/88/2018, 3Obdo/46/2019, 3Obdo/58/2019 a 3Obdo/61/2019). Konanie pred súdmi nižšej inštancie tak nebolo poznačené vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p.

7.5. Záverom len ako poznámku dovolací súd dopĺňa, že pokiaľ chce dovolateľ odkazovať na skoršiu judikatúru najvyššieho súdu a argumentovať ňou, je nevyhnutné, aby sa podrobne oboznámil s jednotlivými rozhodnutiami, keďže z ním označených judikátov vyplýva presne opačný záver, než tvrdil v dovolaní.

8. Nakoľko konanie pred odvolacím súdom nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. a/ a písm. f/ C.s.p. (vid' body 6. a 7. vyššie), najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

9. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevnikli (k tomu vid' judikát č. R 72/2018).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.